

[Bernhard Baunsgaard]

ste er det et lovforslag med tilbagevirkende kraft, og det har enkelte af ordførerne taget afstand fra i al almindelighed. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at da det her drejer sig om en forbedring af borgernes forhold, er der intet stridende mod et godt princip i det, og vi har da også brugt det i adskillige tilfælde. Blandt andet mindes jeg her, at daværende finansminister Anders Andersen i sin tid fremsatte forslag med tilbagevirkende kraft, jeg tror, det var et års tid eller mere, og det drejede sig om loven om særlig indkomstskat, hvori der blev gennemført forbedringer. Disse forbedringer medførte et ret stort administrativt besvær, fordi de gav adgang til regulering af allerede erlagte skatter. Det kan altså forekomme, og der er ikke noget stødende mod retsprincipperne i det.

Så er der det næste, jeg gerne vil drage frem, før jeg siger noget om, hvordan vi bør stille os til dette lovforslag. Det er diskussionen i sin tid i forbindelse med gennemførelse af den lov, der gælder om erstatning. Det blev, som justitsministeren og flere ordførere har understreget, i sin tid gennemdrøftet, og der er vist ikke, så vidt jeg kan skønne, fremført noget væsentligt nyt i diskussionen, sådan som den foregik i retsudvalget i sin tid. Og det må vel egentlig være en betingelse for, at vi nu tager det op.

Dernæst kommer spørgsmålet, om vi nu når til en retfærdig situation, hvis vi gennemfører lovforslaget, og da er, som andre også har nævnt, spørgsmålet: hvad er »kort tid«? Er det 10 minutter før? Er det et år før, 10 år før, eller hvad er det? 10 år er en kort tid i forhold til den gennemsnitlige levealder, men det er formentlig ikke det, man tænker på. Men hvad er det så? En uge? Det må vides, før man overhovedet kan drøfte det.

Og så vil jeg gøre opmærksom på, at retstilstanden bliver ikke mere retfærdig eller indlysende af den grund. Hvis vi vælger at sige, at »kort tid« er en uge før, hvad så med dem, der 8 dage før blev offer for en forbrydelse? Der vil altid, når vi gennemfører forbedringer i vort samfund, være det uretfærdige, at den, der lige netop ikke slipper med, synes, at det er urimeligt, at han ikke kom med.

Men jeg vil da gerne sige dette om lovforslaget, at jeg vil gerne drøfte det i retsudvalget og lytte opmærksomt efter, om man fra forslagsstillernes side fremfører væsentlige

nye betragtninger, for så vil jeg da være parat til at drøfte, om vi bør komme med en lovændring. Men indtil da må jeg holde med dem, der har sagt, at forslaget er uklart, og jeg må for mit vedkommende føje til: nogle har måske den opfattelse, at dette er mere retfærdigt, men så er der andre, der føler sig uretfærdigt behandlet.

Honoré (KrF):

Jeg vil ganske særlig takke den sidste ordfører, fordi han gjorde opmærksom på, at dette, at lovforslaget indeholder en begunstiggelse med tilbagevirkende kraft, ikke er stridende mod retsbevidstheden. Vi har før jul gennemført en ændring inden for arbejdsløshedsdagpengeordningen, hvor vi netop havde en begunstigende lovgivning med tilbagevirkende kraft til den 15. november, så det er såmænd ikke så lang tid siden, vi har gennemført en lov med tilbagevirkende kraft her i tinget.

Det er blevet sagt, at dette spørgsmål blev drøftet grundigt i retsudvalget inden lovens vedtagelse. Da jeg ikke var medlem af retsudvalget, har jeg ikke været vidende om en sådan drøftelse, men jeg synes i og for sig ikke, det behøver at være afgørende, at der har været en sådan drøftelse, når der efter lovens vedtagelse viser sig et eksempel og et, synes jeg, oprørende eksempel, på, at loven af borgere, der har været udsat for vold, opleves som urimelig.

Den pågældende person har fortalt, at da han i dagspressen fortæller om sit tilfælde, modtager han en mængde henvendelser udefra, telefonopringninger fra mennesker, der befinder sig i en lignende situation. Det er altså ikke bare en enkelt person, men af den artikel i B.T., der omtalte det, fremgår det, at vedkommende blev kontaktet af mange andre mennesker, der havde oplevet noget lignende. Jeg synes ikke, at det bør være et pengespørgsmål at hjælpe disse ofre for voldsforbrydelser. Selv om det skulle koste nogle penge, synes jeg, at det samfund, der før lovens ikrafttræden forsømt at beskytte sine borgere i tilstrækkeligt omfang mod voldsmænd, også må komme ind og hjælpe dem.

Det er rigtigt, at udtrykket »ret kort tid« ikke er så præcist som en bestemt dato. Nu tror jeg vanskeligt, man vil kunne fortolke